

Zdeňka Bartušková

Paní Zdeňka Bartušková se narodila 28. září 1936 v Arnolci č. 2 rodičům Rudolfovi Pavlíčkovi a Anně, rozené Vaňkové. Do rodiny ji přivítali i starší sourozenci Karel (nar. 1930), Miroslav (nar. 1932) a Julie (nar. 1934). Tatínek byl sedlák, rodina měla hospodářská zvířata, pole, čeládku a hodně práce. Proto jim s hlídáním a výchovou malých dětí pomáhala paní Marie Klímová, na kterou paní Zdeňka ráda vzpomíná.

V Arnolci prožila jako malá holčička i konec druhé světové války a osvobození. Mezi její vzpomínky patří houkání sirén a schovávání se do sklepa, tanky za Arnolcem a také tatínkovo vyprávění o nebezpečných přestřelkách s odcházejícími Němci. Při jedné z nich dokonce tatínkovi prostřelili ruku.

Základní školní docházku absolvovala paní Zdeňka nejdříve v malotřídce v Arnolci a pak pokračovala měšťankou ve Zhoři, kam se svými spolužáky chodila 5 km pěšky přes les za každého počasí. Vzpomíná, jak se v zimě zahřívali u dřevorubců, kteří v lese pálili oheň, nebo na pana ředitele Dobromila Horáka, který organizoval ve Zhoři ochotnický divadelní spolek a vedl děti k hudbě, což se paní Zdeňce moc líbilo. Sama se naučila hrát na heligonku a dodnes ráda poslouchá písničky a zpívá.

Velice si přála studovat zdravotnickou školu, ale protože nejstarší sourozenec studoval a druhý byl na vojně, musela zůstat na statku a pomáhat rodičům. Navíc, když jí bylo 21 let, zemřela její maminka.

V roce 1958 se provdala za Dalibora Bartuška a odstěhovala se do Velkého Beranova č. 40, protože zde totiž manžel zdědil chalupu. Vzpomíná, že ji lidé v Beranově pěkně přivítali. Chalupu museli nakonec Bartuškoví zbořit a postavili si úplně novou. Během stavby bydleli v truhlářské dílně a chlívkou, která byla u baráčku. Narodily se jim tři děti - Dalibor (nar. 1959), Zdeňka (nar. 1961) a Pavel (nar. 1965).

Paní Zdeňka hned po svatbě začala pracovat v JZD na poli, poté jako dojička, pečovatelka telat a v poslední řadě ve vepříně. V práci se jí také stal velký úraz, když ji kopl kráva do zad, naštěpla jí obratel a odrazila ledvinu. Přiznává, že se svými spolupracovníky a přáteli ráda vyrážela do divadla nebo na poznávací zájezdy po naší republice, ale i za hranice, například k moři, kde se moc ráda koupala.

Dnes je už mnoho let v důchodu, který tráví obklopena rozvětvenou rodinou. Ráda si přečte pěknou knížku, poslouchá rozhlas a dívá se na vědomostní pořady v televizi. Nejradši má otázky, které se týkají zvířat nebo zemědělství. Pokud je to možné, setkává se s přáteli a pravidelně chodí do kostela, kde si ráda zazpívá.